

ŽĒLASTĪBAS UN TAISNĪBAS DIEVS

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Kor. 3:13, 2. Kor. 5:10, 1. Moz. 3., 6. nodaļa, Jāņa 3:17-21, Atkl. 14:6, 7.

ATMIŅAS PANTS:

„Jo Dievs tai tiesā, kas nāks pār visu apslēpto, pasludinās Savu spriedumu par visu notikušo, vai tas būtu bijis labs vai ļauns.” (Sal. māc. 12:14)

GALVENĀ DOMA:

Dieva tiesa Bībelē ir tikpat bieži sastopams temats kā glābšana. Īstenībā abas mācības ir savītas kopā.

Kāds kareivis stāvēja blakus vecam vīram, kam bija jāizpilda nāvessods. Viņš bija vainīgs pie tā, ka viņš bija no „nepareizas” rases un viņam bija „nepareiza” reliģija, nekas vairāk. Kad kareivis pacēla savu ieroci, viņa upuris teica: „Vai tu zini, ka debesīs ir Dievs, kas visu šo redz un kas kādu dienu tev par tavu rīcību piespriedīs tiesu?” Tad kareivis nošāva veco vīru.

Daudzējādā ziņā šis ir primitīvs laicīgās sabiedrības piemērs. Ne jau laicīgas valdības (kas neizceļ vienu reliģiju pāri citām), bet laicīgas sabiedrības, kurā nav augstāka standarta par pašu sabiedrību. Tā ir sabiedrība, kura neapzinās ārpus izzīņas robežām esošu realitāti. Tā neapjēdz, ka eksistē kāda augstāka autoritāte, ka ir Dievs vai kāds morāles standarts, kas ir augstāks par jebko cilvēcisku. Tā ir sabiedrība, kur cilvēki ieņem Dieva vietu. Sabiedrība, kur vienīgais spriedums, ar ko cilvēks sastopas, ir viņam līdzīgu cilvēku spriedums vai personīgā sirdsapziņa (cik nu vien tās ir atļicis).

Saskaņā ar Bībeli vecajam vīram bija taisnība: debesīs ir Dievs, un Viņš zina visas lietas. Viņš patiešām spriedīs tiesu.

Aplūkosim šo svarīgo Dieva rakstura aspektu, lai ieraudzītu, ka pat tiesā Dievs atklāj savu brīnišķīgo žēlastību.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 28. janvārī.

TIESAS DIENA

Tiesas tēma, dievišķā tiesa ir sastopama viscaur Bībelē, un pretēji vispārējiem uzskatiem tiesa nav kaut kas pretējs glābšanai vai evaņģēlijam. Patiešām, sākot ar 1. Mozus grāmatu, līdz pat Atklāsmes grāmatai abas tēmas ir cieši savītas kopā.

Un nav nekāds brīnums. Tiesa un glābšana atspoguļo divas cieši saistītas Dieva rakstura īpašības: Viņa taisnību un žēlastību. Tāpēc mums nevajadzētu patiesību par tiesu pretstatīt patiesībai par glābšanu, tāpat kā nevajadzētu Dieva taisnību pretstatīt Viņa žēlastībai. Darīt to nozīmē laupīt gan abu pilnību, gan savstarpējo mijiedarbību. Raksti māca abas, tāpēc mums abas arī pareizi jāizprot.

Tiesas jautājumā interesants par tiesas tēmu ir tas, ka Jaunā Derība par to runā vairāk nekā Vecā.

Izlasi šos pantus. Par ko tie runā? Kas tiek tiesāts? Kas notiek šajās tiesās? Ko šie panti atklāj par dievišķās tiesas dabu un realitāti?

Sal. māc. 12:13, 14 _____

1. Kor. 3:13 _____

2. Kor. 5:10 _____

Ebr. 10:30 _____

Mat. 16:27 _____

Atkl. 20:12 _____

Atkl. 22:12 _____

Mat. 12:36, 37 _____

1. Pēt. 4:17 _____

Atkl. 14:6, 7 _____

Šie ir tikai daži panti, kas skaidri runā par tiesu. Kā iepriekš minēts, Jaunajā Derībā atrodami teksti, kas visskaidrāk atklāj tiesas būtību un realitāti. Šis fakts noteikti runā pretī priekšstatam, ka tiesa ir kaut kas pretējs Jaunās Derības koncepcijai par Dieva žēlastību, kas arī skaidri atklāta Jaunajā Derībā. Tam vajadzētu mums mācīt, ka, lai arī kā mēs saprotam tiesu, lai arī kā mēs saprotam žēlastību, mums ir jāizprot šo dievišķo patiesību mijiedarbība. Pavērst vienu pret otru nozīmē līdz galam nesaprast evaņģēliju, par ko runājam pagājušajā nedēļā.

TIESA UN ŽĒLASTĪBA ĒDENĒ

Padomā par to: pirms grēka nebija vajadzības pēc žēlastības, jo nebija nekā, ko piedot, nekā, ko attaisnot, nekā aplājama. Tas pats ir ar tiesu. Pirms grēka nebija ko notiesāt, nekā ko nosodīt vai izdarīt spriedumu. Vismaz cilvēces kontekstā gan žēlastība, gan tiesa parādījās tikai grēka dēļ.

Izlasī 1. Mozus 3. nodaļu par grēkā krišanu. Kā ir atklātas abas tēmas – tiesa un žēlastība? _____

Sātanam izdevās ienest pasaulē grēku, izmainot visu lietu kārtību. Kungs iejaucās nekavējoties, jautājot: „Kur tu esi?” Šo jautājumu nevajadzētu uzskatīt kā nosodošu. Tas drīzāk bija aicinājums nākt pie Viņa, pie Vienīgā, kas viņus ir radījis un mīlējis. Tas bija aicinājums pamest krāpnieku un atgriezties pie Radītāja.

Ievēro, kas notiek. Pirmais, kas nāk no Dieva mutes šajā kritušajā pasaulē, ir jautājums (skat. 1. Moz. 3:9, 11, 13). Pēc tam pirmais, ko Dievs saka, ir spriedums čūscai. Bet ko Dievs saka 15. pantā, kas iekļauts čūskas spriedumā?

15. pants ir pirmais evaņģēlija apsolījums. Tiklīdz Viņš pasludina savu spriedumu pret čūsku, nekavējoties tiek izteikta arī pirmā žēlastības, pestīšanas un glābšanas vēsts cilvēcei. Un tikai pēc tam, pēc šī evaņģēlija apsolījuma, Viņš sāk izteikt spriedumu sievietei un vīrietim. Lai gan viņi bija krituši, pirmais, ko Dievs viņiem dod, ir cerība un žēlastība – žēlastība kā pamats, uz kura atklāties tiesai. Tātad žēlastības apsolījums tiem, kas to pieņems, ir dots pirms tiesas.

Sātanam vairs nav izredžu, viņa iznīcība ir garantēta. Bet, paziņojot spriedumu vīrietim un sievietei, Dievs atklāj savu žēlastību.

Tātad jau kritušās cilvēces vēstures iesākumā parādās saistība starp grēku, tiesu un Dieva žēlastību. Lai gan Dievam grēks ir jānosoda, žēlastības apsolījums pastāv vienmēr – vienmēr pieejams tiem, kas vēlas to pieņemt dzīvē.

Kādos veidos Kungs tev saka: „Kur tu esi?” Ko tu dari tādu, kas tev varbūt liek slēpties no Viņa? Kāpēc saprast žēlastību ir svarīgs pirmais solis, lai ņemtu vērā Dieva aicinājumu tuvojoties Viņam un novērsties no krāpnieka? _____

PLŪDI

Bībeles kritizētāji pievērš lielu vērību faktam, ka citām senajām civilizācijām bija pašām savi nostāsti par plūdiem. Viņi uzstāj, ka Bībeles viedoklis nav unikāls, oriģināls un patiess, bet gan tikai citu iepriekš pastāvošu mītu un leģendu kopēšana.

No otras puses, tie, kas tic Bībelei kā Dieva Vārdam, šos stāstus uzskata kā apliecinājumu plūdu realitātei. Plūdi bija, un 1. Mozus grāmata piedāvā inspirētu ziņojumu par tiem. Šis ziņojums ir nesakrīt ar citām versijām, ka plūdi, piemēram, sūtīti tāpēc, ka cilvēki pārāk skaļi trokšņojuši nakts svinību laikā un traucējuši dieviem gulēt. Tad nu dievi īgnumā sūtījuši plūdus, lai cilvēkus sodītu.

Kāds ir Bībeles plūdu aprakstā atklātais sodības, kas nāca pār zemi, iemesls? 1. Moz. 6:5. _____

Idejai par īpaši ļauniem cilvēkiem, kas tamdēļ pelnījuši nāvi, nevajadzētu būt grūti saprotamai, īpaši mūsdienā pasaulē, kad ļaunums kļūst arvien lielāks. Kristiešu uzskati par cilvēces grēcīgumu pastāvīgi apstiprinās, kaut arī tiek bieži izsmieti. Tas, ka mēs esam spējīgi darīt labu, vēl nenozīmē, ka esam labi. Arī amerikāņu gangsteris, Čikāgas organizētās noziedzības galva Als Kapone mīlēja bērnus, bija maigs pret citu kļūdām un laipni izturējās pret saviem draugiem. Bet kurš gan sauktu viņu par labu cilvēku!

Kā stāstā par plūdiem Dieva žēlastība atklājās pat tad, kad bija piespriests sods? (Skat. 1. Moz. 6:14:22, 2. Pēt. 2:5.) _____

Būvējot šķirstu, Noa brīdināja pasauli par tiesu. Tas bija žēlastības periods, iespēja pasaulei atgriezties no saviem ļaunajiem ceļiem un pieņemt Dieva glābšanu. Elena Vaita rakstīja: „Ja pirmsplūdu laika ļaudis būtu ticējuši brīdinājumam un būtu atgriezušies no saviem ļauniem darbiem, tad arī Kungs savas dusmas būtu novērsis.” („Sentēvi un pravieši”, 97. lpp.) Ikvienam, kas ņemtu vērā brīdinājumu, šķirsts būtu piedāvājis drošu patvērumu gaidāmajā izpostīšanā. Nav šaubu, tiesa tuvojās. Bet žēlastība tika piedāvāta visiem, kas to gribētu pieņemt – kamēr vēl nebija par vēlu un kamēr žēlastības durvis vēl nebija aizvērušās.

Cik bieži Dievs tev ir atklājis savu žēlastību? Iespējams, vairāk reižu, nekā tu spētu izskaitīt. Kā tu varētu iemācīties vairāk ļauties žēlastībai, lai tā tevi veido pēc Kristus līdzības? _____

SODS UN ŽĒLASTĪBA

Gandrīz visi zina Jāņa 3:16 no galvas. Taču tas, kas ir rakstīts pēc tam, palīdz to labāk saprast un paskaidrot.

Izlasi Jāņa 3:17-21. Ko tas atklāj par tiesu? Un par žēlastību? Kā šie panti mums atklāj žēlastības un tiesas saistību? _____

Vārds, kas 17. pantā latviešu Bībelē tulkots kā „tiesāt”, bet dažos citos tulkojumos – „nosodīt”. Lai gan konteksts runā par nosodišanu, Dievs daudzās citās vietās ir skaidri atklājis, ka pasaule tiks tiesāta.

Šajos pantos atklātas divas tēmas – žēlastība un tiesa, un tās ir savītas cieši kopā. Grēks, tumsa un ļaunums ir radījuši vajadzību pēc taisnības Dieva, kas iztiesātu un nosodītu tos. Vienlaikus Dieva žēlastība piedāvā vainīgajiem izeju, un izeja ir ticība Jēzum Kristum.

Tas, kas tic Jēzum, netiks pazudināts. To pasaka šis pants. Tas ir ļoti vienkārši. Kristus taisnība aplāj cilvēku, lai nosodījums to neskartu ne tagad, ne tiesas dienā.

Kādi nosodījuma iemesli minēti Jāņa 3:17-21? _____

Saskaņā ar šiem pantiem, cilvēces kritušais stāvoklis ir pazudināšana. Un tas ir tāpēc, ka visi ir grēkojuši un pelnījuši nāvi, ko nes grēks. Šie panti skaidri noraida uzskatu, ka pēc krusta visa cilvēce ir automātiski taisnota. Caur Kristus krusta nāvei visai cilvēcei tagad ir piedāvāta glābšana, kas ir pietiekama visiem cilvēkiem. Ikviens ir nosodīts. Ikvienam, kas caur Kristus žēlastību pieņem piedāvāto iespēju, ir piedots, viņš ir attaisnots un atpirkts caur Jēzu. Nosodījums, kas viņiem bija, pateicoties Jēzum nopelnam, ir beidzies, un viņi stāv pilnīgā Viņa taisnībā.

Ko gan nozīmētu žēlastība bez nosodījuma aspekta? Tieši tāpat kā nosodījuma jautājums ietver tiesu, tāpat ir arī ar žēlastību. Ja nav tiesas (un nosodījuma), tad nav vajadzības pēc žēlastības. Priekšstats par žēlastību pieprasa priekšstatu par nosodījumu. Lūk, vēl viens pierādījums, cik žēlastība un tiesa ir savstarpēji saistītas. _____

TIESAS STUNDA

„Tāpēc nebestieties no tiem. Jo nekas nav apslēpts, kas nenāktu gaismā, nedz slepens, kas netaptu zināms.” (Mat. 10:26).

Paskatoties apkārtējā pasaulē, mums nevajadzētu būt grūti saprast domu par tiesu un nosodījumu. Nav jābūt kristietim, lai redzētu, ka ar cilvēci kaut kas galīgi nav kārtībā. Kurš gan neredz visu šo jucekli un pat katastrofas, ko mēs paši esam radījuši? Varbūt piedzimstot mēs tik skaļi iekliedzamies, jo instinktīvi nojaušam, kas notiks tālāk? „Es kliecēju, kad piedzimu, un ikkatra diena parāda, kāpēc,” raksta kāds dzejnieks. Vai gan ir kāds, kas tam nevarētu piekrist? Vai ir kāds, kas pats nav bijis cilvēku alkatības, savtīguma un ļaunuma upuris? Vai ir kāds, kas pats kādā brīdī nebūtu bijis alkatīgs, savtīgs un ļauns?

Ja Dievs ir taisns (un taisnība ir Viņa vienīgā galvenā īpašība), kurš no mums tad varētu pastāvēt Viņa priekšā? Ja Kungs zina pat mūsu noslēpumus, mūsu slepenos un atklātos darbus (Sal. māc. 12:14), tad kādas izredzes būtu pat visdievbijīgākajiem kristiešiem tiesas dienā, kad visas šīs lietas nāks atklātībā?

Par laimi, mūsu Dievs ir arī žēlastības Dievs. Viss glābšanas plāns bija tā izveidots, lai ikviens cilvēks ideālajā variantā varētu tikt pasargāts no nosodījuma, ko pieprasa Dieva taisnība. Bez žēlastības Dieva taisnība mūs iznīcinātu. Tāpēc mūsu vienīgā cerība, kā mēs varam būt taisni Dieva priekšā, ir žēlastība.

Izlasī pirmo eņģeļa vēsti Atkl. 14:6, 7. Kā šie panti atklāj saistību starp Dieva taisnību un Viņa žēlastību? Kā tie līdzinās tam, ko mēs iepazīnām 1. Moz. 3. nodaļā, un kā tur atklājas saistība starp žēlastību un tiesu? _____

Interesanti, ka pirms brīdinājuma, ka atnākusi tiesas stunda, eņģelis pasludina mūžīgo evaņģēliju. Tam vajadzēja būt tādā secībā tāpēc, ka citādi tiesa pazudinātu visu cilvēci. Nevienam nebūtu nekādu izredžu, jo visi ir grēkojuši, visi ir pārkāpuši Dieva likumu. Šeit, pēdējā brīdinājuma vēstī pasaulei, tiek pasludināta Dieva žēlastība. Citādi tiesa iznīcinātu ikvienu bez izņēmuma. Kādu vēsti mēs pasaulei varētu pasludināt bez žēlastības, ja ne to, ka Dievs mūs visus iznīcinās un ka nav nekādas cerības no šīs iznīcības izbēgt? Par laimi, vēsti, kas mums jāpasludina, pamatā ir „mūžīgais evaņģēlijs”.

Kāda ir tava loma, palīdzot izplatīt žēlastības un tiesas vēsti cilvēkiem? Ko tu vēl varētu darīt, lai palīdzētu to izplatīt? Tu taču vari darīt kaut ko vairāk, vai ne? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Kā žēlastība un tiesa darbojas kopā? Lūk, ko atklāj inspirācija:

„Kamēr Jēzus aizlūd par tiem, kas saņēmuši Viņa žēlastību, sātans Dieva priekšā tos apsūdz kā pārkāpējus. Lielais krāpnieks būs centies viņus novest neticībā un panākt, lai tie vairs nepaļautos uz Dievu, lai atšķirtos no Viņa mīlestības un pārkāptu Kunga bauslību. Pēc tam tas norāda uz viņu dzīves pārskatu, uz viņu rakstura trūkumiem, uz lielo atšķirību no Kristus, kas apkaunojusi viņu Radītāju un Pestītāju, uz visiem to grēkiem, kas izdarīti sātana kārdināšanu rezultātā un kuru dēļ tas tagad pieprasa tos par saviem pavalstniekiem.

Jēzus šo cilvēku grēkus neattaisno, bet norāda uz viņu grēku nožēlu un ticību, un, prasot tiem piedošanu, Viņš Tēva un svēto eņģeļu priekšā pacēļ savas ievainotās rokas, sakot: "Es viņus pazīstu pēc vārda. Savu roku delnās es tos esmu ierakstījis."”
„Lielā cīņa”, 484. lpp.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā augstākminētais citāts palīdz tev saprast žēlastības un tiesas lomu? Kā Elena Vaita apraksta Dieva uzticīgos ļaudis, un kāpēc tas ir svarīgi? Cik skaidri tu šeit saskati, ka runa ir par tevi?

2. Iedomājies, ka tev ir jāstāv Dieva priekšā ar visu, ko tu jebkad esi darījis, vai tas būtu labs, vai slikts! Kā tu justos? Vai tu būtu spējīgs pastāvēt Dieva priekšā, balstoties uz saviem labajiem darbiem, pat ja tie būtu darīti ar visgodīgākajiem un nopietnākajiem motīviem? Vai tu patiešām domā, ka ar tiem pietiks, lai ieteiktu tevi Radītājam? Kā tava atbilde palīdz saprast vajadzību pēc žēlastības?

3. Cilvēki dažreiz brīdina mūs no „lētās žēlastības”. Tomēr tādas nemaz nevar būt. Žēlastība nav lēta – tā ir bez maksas! Lēts ir tas, ka cilvēki, piesaucot žēlastību, cenšas to izmantot kā attaisnojumu grēkam. Kādus šīs krāpšanas piemērus varam redzēt kristīgajā pasaulē? Vai varbūt arī mūsu draudzē?

KOPSAVILKUMS:

Dievs ir taisnības Dievs, un taisnība pieprasa tiesu. Dievs ir arī žēlastības Dievs. Cik svarīgi ir, lai mēs, septītās dienas adventisti, kā kristieši pasludinātu trīs eņģeļu vēstis, saprotot abas šīs dievišķās patiesības un to, kā tās atklāj mums Dievu.